Admont, 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25973
Copyright: Admont, Benediktinerstift

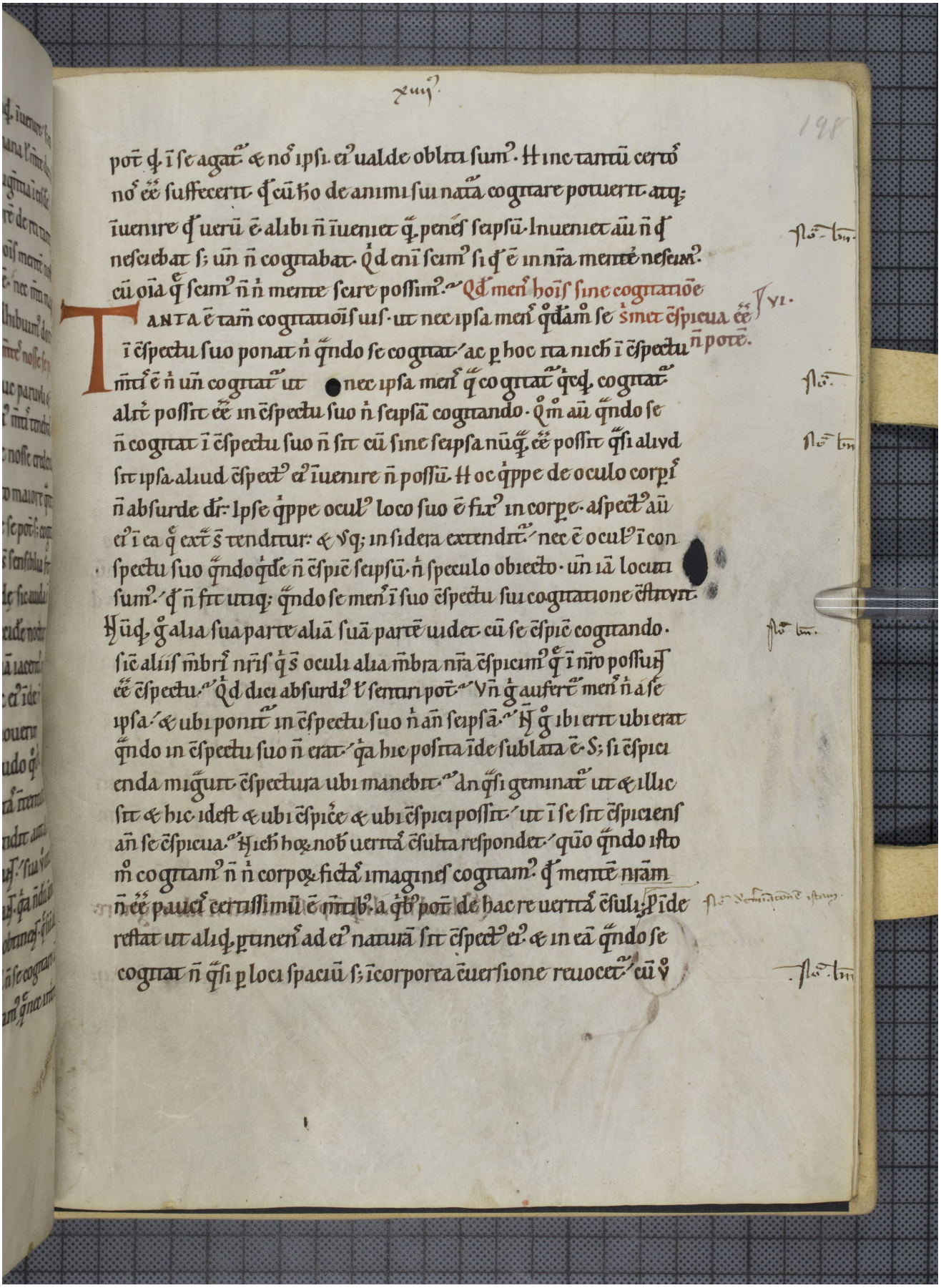

zuuj.

148

pot̄ q. ī se agat̄ & nō ipsi. ei ualde oblita sum. Hinc tamē certō
nō ee suffecerit q̄ cū ho de animi sui nata cogitare potuerit atq;
inuenire q̄ uerū ē alibi n̄ inueniet q. penes se sapsū. Inueniet aūt n̄ q̄
nesciebat s; un̄ n̄ cogitabat. Q̄d eni scim⁹ si q̄ ē in nr̄a mente nesciam⁹.
cū oīa q̄ scim⁹ n̄ n̄ mente scire possim⁹. Qd̄ mens hoīs sine cogitatiōe
TANTA ē tam cogitatiōis uis. ut nec ipsa mens q̄dam se simet ēspicua ee VI.
ī ēspectu suo ponat n̄ q̄ndo se cogitat. ac p hoc rta nich ī ēspectu n̄ potē.
mtis ē n̄ un̄ cogitat ut nec ipsa mens q̄ cogitat q̄q; cogitat
alit possit ee in ēspectu suo n̄ sapsā cogitando. Q̄m aūt q̄ndo se
n̄ cogitat ī ēspectu suo n̄ sit cū sine sapsa nūq. ee possit q̄si aliud
sit ipsa aliud ēspect ei inuenire n̄ possū. Hoc q̄ppe de oculo corpis
n̄ absurde dr̄. Ipse q̄ppe oculus loco suo ē fix⁹ in corpe. aspect aūt
ei ī ea q̄ ext̄ s tendrtur. & usq; in sidera extendit. nec ē oculus ī con
spectu suo q̄ndo q̄de n̄ ēspiē sapsū. n̄ speculo obiecto. un̄ ia locuti
sum⁹. q̄ n̄ fit utiq; q̄ndo se mens ī suo ēspectu sui cogitatione ēstruit.
Hūq. g̃ alia sua parte aliā suā partē uidet cū se ēspiē cogitando.
sic aliis mbris nr̄is q̄s oculi alia mbra nr̄a ēspicim⁹ q̄ ī nr̄o possuis
ee ēspectu. Q̄d dici absurdi⁹ t̄ sentiri pot. Un̄ g̃ auferet mens n̄ a se
ipsa. & ubi ponit in ēspectu suo n̄ an̄ sapsā. Hoc g̃ ibi erit ubi erat
q̄ndo in ēspectu suo n̄ erat. q̄a hic posita ide sublata ē. S; si ēspici
enda migrat ēspectura ubi manebit. an q̄si geminat ut & illic
sit & hic. ideſt & ubi ēspice & ubi ēspici possit. ut ī se sit ēspiciens
an̄ se ēspicua. Hic hoc nob uerā ēsulta respondet. quo q̄ndo isto
m̄ cogitam⁹ n̄ n̄ corpoꝛ ficta imagines cogitam⁹. q̄ mentē nr̄am
n̄ ee pauci certissimū ē mtib. a q̄b pot de hac re uerā ēsuli. Pide
restat ut aliq. gruenes ad ei naturā sit ēspect ei. & in ea q̄ndo se
cogitat n̄ q̄si p loci spaciū s; īcorporea ēuersione reuocet. cū ū